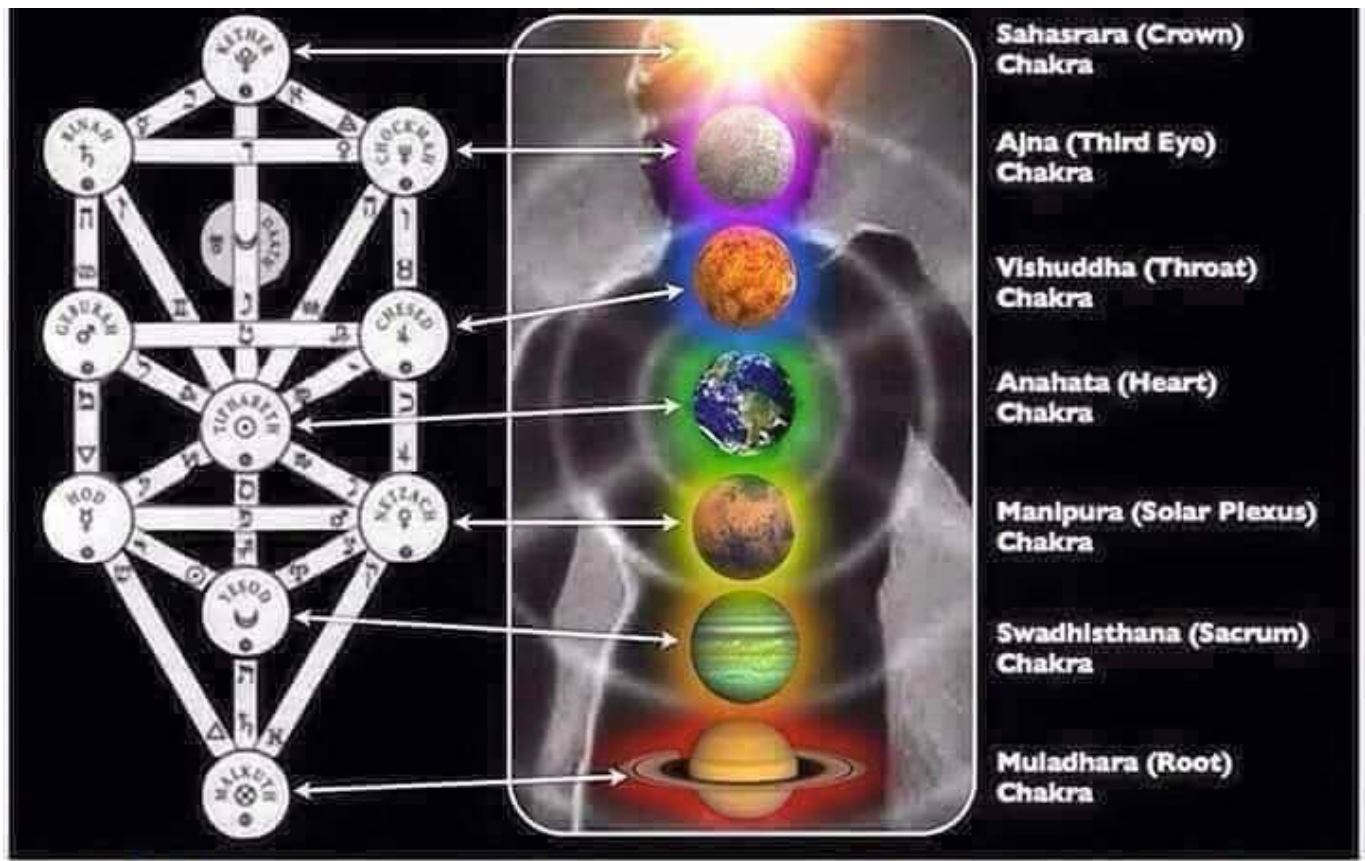

του Ιωάννου Μηλιώνη, εκπαιδευτικού, μέλους της Π.Ε.Γ.

Η δεκαετία του 1960 ήταν πραγματικά μία ιδιαίτερα σημαντική περίοδος στά πλαίσια του διεθνούς αποκρυφισμού καθώς είχε πλέον, κατά τούς υπολογισμούς των, ωριμάσει ο καιρός να βγούν οι όπαδοί από τις κρύπτες και τις στοές τους και να δημοσιοποιήσουν «όσα επί αιώνες κρατούσαν ζηλότυπα κρυμμένα» για τούς λίγους, τούς «έκλεκτούς».

Αυτό τό «άνοιγμα» πρός τό εύρύ κοινό δικαιολογήθηκε ως ή «είσοδος της ανθρωπότητας σέ μία Νέα Έποχή», καθώς κατά την άστρολογία -τόν προθάλαμο αυτό του αποκρυφισμού- «τό ήλιακό μας σύστημα κινούμενο περί τό νοητό του κέντρο μέσα στον Γαλαξία περνά κάθε 2.000 περίπου χρόνια μπροστά από κάθε άστερισμό του ζωδιακού, έγκαταλείποντας σήμερα τον άστερισμό των Ίχθύων και είσερχόμενο στην περιοχή του άστερισμού του Ύδροχόου. Οί χρονικές περίοδοι των 2.000 έτών, πού κάθε μία τους αντίστοιχεί σέ έναν άστερισμό του ζωδιακού κύκλου και έχει τά χαρακτηριστικά του, ονομάζονται Άστρολογικές Έποχές ή Διαστημικοί Μήνες. Οί Άστρολογικές Έποχές κινούνται σέ αντίθετη φορά στό ζωδιακό κύκλο».

Αυτό, κατά τούς άπανταχοϋ αποκρυφιστές, σημαίνει ότι ή ανθρωπότητα αφήνει πίσω της ό,τι χαρακτηρίζει την «έποχή των Ίχθύων». Κατά τούς αποκρυφιστές, ή έποχή χαρακτηρίζεται από την εμφάνιση του Χριστιανισμού και την άνοδό του στην έξουσία, όπου κυριαρχεί τό θρησκευτικό στοιχείο και κάθε λογική ή κριτική

σκέψη είναι ένταγμένη σ' αυτό. Θεολογικές ξριδες, αίρέσεις και άξεπέραστες δογματικές διαφορές χαρακτηρίζουν μία μάλλον μελαγχολική περίοδο, όπου η κρατική έξουσία και ο πολιτισμός, στο σύνολό τους, συνδέονται αναπόσπαστα με τη δύναμη και τις βουλές της Έκκλησίας, τόσο στην Άνατολή όσο και στη Δύση[1].

Αντίθετα, η είσοδος στη Νέα Έποχή, την Έποχή του Ύδροχόου, λένε οι νεοεποχίτες, έχει τά χαρακτηριστικά της αδελφοσύνης και της ανθρωπιās. Οι άστρολόγοι αναμένουν ότι στην έπερχόμενη έποχή θά εξαφανιστούν τά μεμονωμένα κράτη και η ανθρωπότητα θά ένωθει σε έναν λαό (παγκοσμιοποίηση). Ίσως στην έποχή του Ύδροχόου έπαληθευτεί τό αίώνιο ιδανικό: η Παγκόσμια Είρήνη. Σύμφωνα με τις προβλέψεις τους, τά πάντα έστιάζονται στον άνθρωπο. Είμαστε υπεύθυνοι για ό,τι συμβαίνει στο «σύμπαν» μας -στην ψυχή, στο μυαλό, στο σώμα, καθώς και στην οίκογένειά μας και στο άμεσο περιβάλλον μας. Θά πρέπει πρώτα νά μάθουμε νά βλέπουμε την είρήνη και τό φώς μέσα μας και στη συνέχεια νά τά διατηρούμε και νά τά μεταδίδουμε[2].

Από τά λίγα άνωτέρω αντιλαμβανόμεθα ότι ο όπαδός του Ύδροχόου δέν έστιάζεται πλέον στον Θεάνθρωπο Κύριό μας Ίησοϋ Χριστό, αλλά στον αὐτοθεούμενο άνθρωπο, «Έαυτό» του. Είναι σαφής έδώ η επανάληψη του «έσεσθε ως θεοί», του για δεύτερη φορά αὐτονομημένου ανθρώπου, πού επαναλαμβάνει τό ίδιο καταστροφικό λάθος παρά, την πρό 20 αιώων, πρώτη έλευση του Θεανθρώπου Σωτήρος μας.

Έτσι λοιπόν από τό 1960 μέχρι σήμερα καλλιεργείται ο μύθος ότι ο θρησκευόμενος (religious) άνθρωπος είναι ο άνθρωπος του παρελθόντος, ο άνθρωπος της έποχής των Ίχθύων[3] ενώ ο νεοεποχίτης είναι ο πνευματικός (spiritual) άνθρωπος, ο νέος άνθρωπος, ο άνθρωπος της έποχής του Ύδροχόου.

Τό φρόνημα αυτό καλλιεργήθηκε ιδιαίτερα από τη Θεοσοφική Έταιρεία της Έ. Π. Μπλαβάτσκυ (Helena Petrovna Blavatsky)[4] κι από άλλες μικρότερες άποκρυφιστικές ομάδες τους δυό τελευταίους αιώνες μέχρι πού σύγχρονα έχουμε πονήματα όπως τό «Η Συνωμοσία του Ύδροχόου» (The Aquarious Conspirasy) της προφήτιδος της Νέας Έποχής, Μέριλιν Φέργκιουσον (Marilyn Grasso Ferguson, 1938-2008)[5] πού περιγράφουν με κάθε λεπτομέρεια την μορφή του Ανθρώπου του Ύδροχόου και κατ' επέκταση του Ύδροχοϊκού Κόσμου και του Ύδροχοϊκού Θεού, πού ουσιαστικά ταυτίζονται με τον Ύδροχοϊκό Άνθρωπο. Η Φέργκιουσον, συνδυάζει την ένασχόληση με τον Ύπερβατικό διαλογισμό και τον έσωτερισμό και υποστηρίζει ότι έκφραστές των νεοεποχίτικων αντιλήψεων υπάρχουν ήδη, από τό 1980, σε κάθε κοινωνικό στρώμα[6]. Κατ' επέκταση λοιπόν, η κάθε άποκρυφιστική, ένεργειακή, όλιστική, έναλλακτική δραστηριότητα έκφράζει τό φρόνημα της Νέας Έποχής και μπορεί νά διδάσκεται έλεύθερα, όχι πλέον σε έξειδικευμένα σεμινάρια άποκρυφιστικών ομάδων, αλλά ακόμη κι από τις έδρες των Πανεπιστημιακών Σχολών.

Έτσι, στη χώρα μας, άνεξέλεγκτα και με την άδεια της όποιας προϊσταμένης αρχής, μπορεί π.χ. ο κ. Γεώργιος Χροϋσος νά διδάσκει Ύπερβατικό Διαλογισμό (τύπου Μαχαρίσι) στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Η Έπιστήμη του Στρές και η Προαγωγή της Ύγείας», της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών[7] ή ο κ. Ηλέκτρα Μπάδα, του «Ίνστιτούτου Ύγείας του Παιδιού» (Ι.Υ.Π.), νά διδάσκει

διαλογισμό Μάϊντφουλνες (Mindfulness)[8] υποστηριζόμενη από τὰ Ὑπουργεῖα Ὑγείας καὶ Παιδείας[9]· κι ἀκόμη μπορεῖ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ζάρρας[10], ἀπὸ τὴν Πανεπιστημιακὴ τοῦ Ἑδρα, ὡς Ἐπίκουρος Καθηγητὴς πλέον, νὰ προβάλλει παντοιοτρόπως τὴν ἑβραϊκὴ Καμπαλά (Kabbalah).

Καὶ θὰ ἐρωτήσῃ ὁ ἀνυποψίαστος ἀναγνώστης -καθὼς γιὰ τοὺς δύο πρώτους ἀναφερόμενους ἔχουμε γράψῃ στό παρελθόν-: Ποιὸς εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος Ζάρρας καὶ τί εἶναι ἡ ἑβραϊκὴ Καμπαλά[11];

Γιὰ τὴν Καμπαλά, πού ἀναφέρεται κι ὡς Καμπάλα ἢ Καββάλα, πού σημαίνει: παραλαβὴ (ἀποδοχή)/παράδοση κι ἀποτελεῖ τὴν ἀπόκρυφη παράδοση τῶν Ἑβραίων, θὰ ἀσχοληθοῦμε σὲ ἰδιαίτερο ἄρθρο, ἀλλιῶς θὰ ἀδικούσαμε τό θέμα. Θὰ σημειώσουμε μόνο ἐδῶ ὅτι ἱστορικά, ἡ Καμπαλά προέκυψε ἀπὸ παλαιότερες μορφές ἑβραϊκοῦ μυστικισμοῦ, σὲ πλειάδα ρευμάτων καὶ τάσεων, ἀπὸ τὸν 12ο αἰῶνα μ.Χ. πού ὁ ἑβραϊκὸς μυστικισμὸς γνωρίζει τὴ συστηματοποίησή του. Ἐδῶ θὰ περιοριστοῦμε σ' αὐτό πού ἡ σύγχρονη ἔρευνα διακρίνει· δύο δηλαδὴ ρεύματα καμπαλισμοῦ: τό θεοσοφικὸ καὶ τό ἐκστατικὸ, ὅπου κύριος ἐκπρόσωπος τοῦ δευτέρου θεωρεῖται ὁ Ἀβραάμ Ἀμπουλάφια (Abraham Abulafia).

Αὐτὸς ὁ αὐτοπεριορισμὸς γίνεται μόνο γιὰ νὰ κατανοήσουν οἱ ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες ὅτι ἐνασχόληση μὲ τὴν Καμπαλά δέν σημαίνει μόνο Ἀκαδημαϊκὴ-ἱστορικὴ μελέτη μεσαιωνικῶν κωδίκων καὶ χειρογράφων, οὔτε μόνον ἀρχαιολογικὴ ἔρευνα στό Κουμράν (Qumran)[12] ἢ στό Νάγκ Χαμαντί (Nag Hammadi)[13], ἀλλὰ γιὰ κάποιους σημαίνει καὶ ἐντατικὴ διαλογιστικὴ ἄσκηση καὶ μαγικὴ τελετουργία (θεουργία) καὶ ἐπὶ κλήση ὀνομάτων καὶ λατρευτικὴ κάθοδος γιὰ τὴν προσκύνηση τοῦ «θρόνου» τοῦ «θεοῦ» (ἄρματος=Merkabach).

Κι ἐδῶ κάπου μπαίνει κι ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ζάρρας στὸν ὁποῖο ἀναφέρονται δύο τουλάχιστον φοιτητὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς δηλώνοντας ὅτι «ἡ ἐξάπλωση τῆς ἑβραϊκῆς μαγείας εἶναι ὁ Νο1 στόχος τῶν Καμπαλιστῶν καὶ δυστυχῶς ἔχουμε καὶ στὴν Ἑλλάδα μεγάλο πρόβλημα καὶ εἰδικὰ στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν ἔχουμε καθηγητὴ, ὁ ὁποῖος προωθεῖ τὴν Καμπάλα στοὺς φοιτητὲς του καὶ ἡμᾶσαν παρόντες καὶ τό εἶδαμε μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια. Ὁ ὁποῖος λέει ὅτι ὁ Ἰωάννης, ὁ Παῦλος ἦταν Καμπαλιστές!»[14].

Τί ἀπαντᾷ ὁ κ. Καθηγητὴς στὴν ὁμολογία αὐτή;

Ἀντιγράφοντας ἀπὸ τό βιογραφικὸ του[15]: «Ἐνίστε ἀσχολοῦμαι μὲ τὴ μετάφραση ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ μελετῶν καὶ ἔργων ἀπὸ διάφορα πεδία (πολεμικὲς τέχνες, ψυχολογία, φιλοσοφία), μὲ σημαντικότερες τίς ἀκόλουθες: Κ. Γκ. Γιούνκ, Ψυχολογία καὶ Ἀπόκρυφο, Κ. Κερένυϊ, Κ. Γκ. Γιούνκ, Εἰσαγωγή στὴν Ἐπιστὴμὴ τῆς Μυθολογίας, Kenneth Kushner, Ἐνα βέλος, μία ζωὴ, Aniela Jaffe, Κ. Γκ. Γιούνκ: Λόγος καὶ εἰκόνα...

Ἐνῶ προσθέτει: Ἄλλες ἀσχολίες καὶ ἐνδιαφέροντα: οἱ πολεμικὲς τέχνες (Okinawan Karate, Tae Kwon Do, Iaido, Daiken Taijutsu)..., μελέτη θρησκευτῶν, περιβαλλοντικὸς ἀκτιβισμὸς...».

Δέν θά σταθοῦμε στίς λεπτομέρειες, ἀλλά θά ἀναρωτηθοῦμε: Εἶναι γεγονός ὅτι τά περισσότερα ἔργα τοῦ κ. Ζάρρα -συγγραφές ἢ μεταφράσεις- ἔγιναν γιά τίς «Ἐκδόσεις Ἰάμβλιχος»; Ὅτι ὁ «Ἰάμβλιχος» παρουσιάζεται ὡς ἐκδοτικός οἶκος -μέ διδάσκαλο τήν Ντιόν Φόρτσιουν (Dion Fortune), τῆς ὁποίας τά βιβλία μεταφράζει καί ἐκδίδει-, ἀλλά πίσω διατηρεῖ τήν ἀποκρυφιστική «Κίνηση Δημιουργικῆς Σκέψης», ὅπου ἐκπαιδεύει στήν Καμπαλά, στήν ἀντίχριστη αὐτή κοσμοθεωρία; Ὅτι ὁ «Ἰάμβλιχος» εἶναι καταχωρημένος μεταξύ τῶν 422 Ὁμάδων τῶν ἀσυμβίβαστων μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, πού καταρτίστηκε ἀπό τήν Ζ΄ Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἱρέσεων καί Παραθρησκείας (Ἀλίартος 20-26.9.1995);

Ὅλα τά ἀνωτέρω ὁ κ. Καθηγητής τά ἀντιμετώπισε «Ἀκαδημαϊκά», χωρίς τήν παραμικρή βιωματική συμμετοχή; Ἀλλά κι αὐτή ἡ ἐμμονή μέ τόν Γιούνκ, τόν ὁποῖο διά τῶν ἔργων του, ἐγνώρισε σέ βάθος, καθόλου δέν ἐπηρέασε τή βιωτή του;

Τέλος καί στίς πολεμικές τέχνες (Okinawan Karate, Tae Kwon Do, Iaido, Daiken Taijutsu), «στίς ὁποῖες ἡ ἐνασχόλησή του ξεπερνᾷ τίς τρεῖς δεκαετίες» κι ἐκεῖ ἱστορικά κι ἀκαδημαϊκά συμμετεῖχε; Ἐμεῖς ἀντιθέτως γνωρίζουμε ὅτι δέν ὑπάρχει περίπτωση κάποιος ἀσχολούμενος ἐπί χρόνια μέ τίς πολεμικές τέχνες νά μήν ἔχει προσλάβει καί τήν ἐνεργειακή, ἐναλλακτική κι ὀλιστική κοσμοθεωρία πρὸς τήν ὁποία αὐτές προσανατολίζουν.

Τὰ περιεχόμενα τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου ἐκφράζουν θέσεις ἐκκλησιαστικές καί ἀντιαιρετικές καί δέν ἔχουν τήν πρόθεση νά προσβάλουν τήν τιμὴ καί τήν ὑπόληψη κανενός, τίς ὁποῖες δηλώνουμε ὅτι σεβόμεθα δεόντως.

[1] <https://www.astrology.gr/epikairotita/story/15036/h-epoxi-ton-ixthyon>

[2] <http://kundaliniyoganet.gr/index.php?id=396&fld1=238>

[3] Τό ἀρκτικόλεξο ΙΧΘΥΣ ἀποτελεῖται ἀπὸ τίς λέξεις «Ἰησοῦς Χριστός, Θεοῦ Υἱός, Σωτήρ».

[4] https://en.wikipedia.org/wiki/Helena_Blavatsky

[5] https://en.wikipedia.org/wiki/Marilyn_Ferguson

[6] <https://www.impantokratoros.gr/A8B11010.el.aspx>

[7] <http://www.stressmaster.med.uoa.gr/>

[8] <http://xatzivei.gr/είδηση/mind-full-or-mindful>

[9] <https://www.ppu.gr/index.php/thematologia/giogka/4715-akros-epikindyni-i-praktiki-mindfulness>

[10] <http://www.theol.uoa.gr/cv-zarras.html>

[11] <https://en.wikipedia.org/wiki/Kabbalah>

[12] <https://archive.is/g0a73>

[13] <https://archive.is/pU9Td>

[14] <https://archive.is/TiQ9D>

[15]

http://www.theol.uoa.gr/fileadmin/theol.uoa.gr/uploads/biografika/CV-pdf-doc/K_Zarras_uni_cv_net.pdf

[πηγή](#)